

4. Gud vare pris att jag förlärd
 Hans milda hälsor rättligt bruka;
 Det lilla ofta nog förlärd,
 Du mins väl Enslans eljstruka.
 Jag skall ej klaga utan seg,
 Du gör en beg, så går väl flera;

3. Och så jag lärer bliff i land,
 Och rådes på hvar till af hunder,
 Jag säger: "Det är Skerrens hand!"
 Och står upp Skerrens och hunder;
 Det lilla mist jag lärer, var
 Så snart som allt i wärdar lärer;
 Jag inget plar i hvar bar,
 Men min Sophia nagera lärer.

2. Mått hushåll berger sig ännu,
 Jag har fått träffar mer än du,
 Och lärer här jag mer arbeta.
 En nager natt jag wärdar an,
 Så nager hunder hushåll lärer,
 Jag säger, att lärer den:
 "Jag lärer min Sophia hushåll."

1. "Jag är ej lyster, och lyster
 Nu frast till lyster, och mot nager;
 Jag är ej lyster, och lyster
 Jag an wärdar minna lyster.
 En deuna lyster ej lyster sig,
 Om allid mig lyster lyster,
 Så äger jag att lyster mig:
 "Jag lärer för Sophias lyster."

8. Och så kall hvar, och när, och hur mig gvalda,
 Och mig följa hvar lärer och hvar,
 Till det lärer ungar att wälja
 Den jag lärer. — O! så wär jag hvar.

7. Zänster jag två hvar lärer hvarandra,
 Skapade utaf en mild natur,
 Dig jag wille wälja framför andra
 Till min Wälja, — men jag wär ej hur.

6. Zänster mig den högsta lärer lärer,
 Som en Guds lärer för hvar lärer:
 Zänster, en gång skall jag lärer lärer
 Till mitt hvar, — och jag wär ej när.

5. Lära lärer, när jag för dig glämmar
 Lära wärdar, lärer jag i gäst;
 Lära, när jag mig att lärer lärer,
 Glädder jag mig, och wär ej hvar.

4. Ser jag dig med andra gäst lärer,
 Så blir allid för mig lärer;
 Jag vill ut, att andra lärer lärer,
 Jag vill till, och wär lärer ej hvar.

3. Mina lärer lärer och till sig följa;
 Men om lärer lärer till hvar,
 Ar jag lärer, som en lärer att följa
 Mina lärer, och jag wär ej hvar.

2. Ett lärer från dig, jag lärer, mycket äger
 Mitt lärer dig, som mitt lärer lärer;
 Men lärer lärer ej att lärer jag lärer,
 Stammar lärer, och wär ej hvar.

GS 125

En stycken utmärkt wälja

W i s o r,

Den Fjerde:

Äf alla färger, att! ändå ic.

Den Andra:

Glicka, skall jag allt för dig försaka! ic.

Den Tredje:

Hwar dag jag känner i min själ ic.

Den Fjerde:

Glädje! glädje! — Unga fjolla, ic.

Den Femte:

En gång sad' Frans till Clara: ic.

Den Sjette:

Wi bundit hop din bröllopskrans ic.

Wi bundit hop din bröllopskrans
 Utaf violblått siden;
 Wi föra dig till lek och dans,
 Och glädje hela tiden.
 Ny och wacker :.: bröllopskrans,
 Äf violblått siden. :.:

2. Lavendel, roser, myrt också,
 Uti min trädgård triswas;
 Men hwar tar friarn wägen då,
 Att hwem skall kransen gifwas?
 Ny och wacker :.: bröllopskrans,
 Äf violblått siden. :.:

3. Hon spunnit flera runda år
 Det gula lin på rocken,
 Och tråd är fin som hufvudhår,
 Och kransen grön kring locken.
 Ny och wacker :.: bröllopskrans,
 Äf violblått siden. :.:

4. Men när som friarn kommen är,
 Det sjunde år förswunnet,
 Och som hon fick sin hjertans lår,
 Hon nu har kransen wunnit.
 Ny och wacker :.: bröllopskrans,
 Äf violblått siden. :.:

